

השפטת הסבירה בפרשת קרח

השפטת השכנות

"ודתן ואבירם" מכאן אמרו אווי לרשע אווי לשכנו. דתן ואבירם לפי שהיו שכנים של קרח שהיה שרווי בדרכם דכתיב (במדבר ג) "משפחות בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה" דגלו של רAOובן סמוך להם שנאמר (שם ב) "דגל מחנה רAOובן תימנה" אבל דגלו של יהודה היה במזורה וישכר וזבולון עמו שנאי "ויהחונים קדמה מזרחה דגל מזרחה משה ואחרון ובניהם" לפי שהיו אלו סמוכין לתורה זכו להיות המשכן קדמה לפני האל מועד מזרחה משה ואחרון ובניהם וכתייב (ד"ה א'ב) "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים" בני תורה כדכתיב (תהלים ט) "יהודיה מחוקקי" וכתייב (ד"ה א'ב) "ומבני יששכר יודעי בינה לעתים" וכתייב (שופטים ה) "זבולון מושכים בשבט סופר". ודתן ואבירם שהיו שכנים לקראת בעל מחלוקת לקו עמו ואבדו מן העולם (במדבר רבא יח ח)

השפטת הדורות שלפני

"ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ולמה לא כתיב בן יעקב או בן ישראל?"
וש"ה (בראשית מט) "בשודם אל תבא נפשי" אלו המרגלים "בקהלם אל תהד כבבדי" זה קרח.
אמר יעקב לפני הקב"ה: רבש"ע לא במרגלים ולא בחלוקת של קרח לא יזכיר שמי על אותו
הרשעים, ואימתי יזכיר שמי כשהן מתיחסין ועומדים על הדוכן "...בן אסיר בן אביאסף בן קרח בן
匝הר בן קהת בן לוי בן ישראל" (במדבר רבא יח ח)

השפטת הדורות שאחריו

וקרח שפקח היה מה ראה לשוטות זה? עינו הטעתו ראה שלשלת גдолה יוצאה ממנו שמואל שסקול
כנגד משה ואחרון אמר בשביilo אני נמלט וכי' משמרות עומדות לבני בניו כולם מתנבאים ברוח
הקדוש שנאי (ד"ה כח) כל אלה בניים להימן אמר אפשר כל הגдолה הזאת עתידה לעמוד ממוני ואני
אדום לכך נשתתף לבוא לאותה חזקה ששמע מפי משה שכולם אובדים ואחד נמלט. אשר יבחר ה'
הוא הקדוש טעה ותלה בעצמו ולא ראהיפה לפי שבינוי עשו תשובה ומה היה רואה (רש"י במדבר
טז ז)

השווואה לאחרים

על ידי מה נחלק על ידי אליעפן בן אחיו אביו שנעשה נשיא על משפחתו "וונשיית בית אב למשפחות
הקתתי אליעפן בן עוזיאל" אמר קרח: ארבעה אחים היו אחיו אבא "ובני קהת עמרם ויצחר
וחברון ועוזיאל" עמרם הבכור זכה אחרון בנו לגдолה ומשה למלכות, מי ראוי ליטול את השניה לא
השני שנאמר "ובני קהת עמרם ויצחר" אני בנו של יצהר הייתה רואי להיות נשיא על משפחות
והוא עשה בנו של עוזיאל. קטן של אחיו אבא היה גדור עלי הרני חולק עליו ומבטל כל מה שנעשה
על ידו (במדבר רבא יח ב)

מקבל אהזה וכח מהציבור - התלוצחות

"...ובמושב לצים, זה קrhoch שהיתה מתלוצץ על משה ועל אהרן. מה עשה, כניסה כל הכהל, שנאמר "ויקhal עליהם קrhoch את כל העדה" התחיל לומר ליצנות, ואומר להן, אלמנה אחת הייתה בשכונתי ועמה שתי נערות יתומות והיתה לה שדה אחת. באתה לחירוש אמר לה משה "לא תחרוש בשור וחמור ייחדו", באתה לזרוע אמר לה משה "שדך לא תזרע כלאים", באתה לקוצר ולעשות ערים, אמר לה : הניחי لكט שכחה ופאה. באתה לעשות גורן, אמר לה : תנין תרומה ותרומות מעשר ומעשר ראשון ומעשר שני. הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה, מכירה את השדה ולקחה שני כבשות לבוש מגזותיהן ולהנות מפירותיהן. כיון שלידו, בא אהרן ואמר לה : תנין לי את הבכורות שכך אמר לי הקב"ה "כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הזכר". הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. הגיע זמן גיזה וגוזה אותן, אמר לה : תנין לי ראשית הגז שכן אמר לי הקב"ה "וראשית גז צאנך תתן לו". אמרה : אין לי כח לעמוד באיש הזה הרי אני שוחט אותן ואוכלתן. כיון ששחטן, אמר לה : תנין לי הזרוע והלחחים והקיבה. אמרה לו : אפילו ששחטתי אותן לא נצלתי מידו. הן עלי חרם. אמר לה, תננה לי שכך אמר הכתוב "כל חרם בישראל לך יהיה". נטלה והלך לו. הניחה בוכה היא ושתי בנותיה" (מדרש תהילים א)

השפעה על הדורות הבאים

אמר ר' ברכיה : כמה קשה המחלוקת, שבית-דין של מעלה אין קונים אלא מבן עשרים שנה ומעלה, ובית-דין של מטה מבן י"ג, במחלוקת של קrhoch תינוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתית דכתיב "ונשיהם ובניהם וטפים וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה" (במדבר רבבה יח ז)

אשרו הצילתו

"ואונן פلت" אמר רב : אוון בן פلت אשרו הצילתו, ואמרה ליה מה לך בהדי פלוגתיה, אי אהרן הנה רבא את תלמידא, אי קrhoch כהנא רבה את תלמידא, ... מה עבדת? אשקייטה חمرا וארוויתיה ואגניתיה בערסא והוה יtabא אבבא היא וברותה וסתרא למזיהה כל מאן דאתא בשליל אוון בעלה כיון דחזיהה הדור, אדהכי והכי אובלעינהו, היינן דכתיב (משל יד) "חכמת נשים בנטה ביתה" - זו אשרו של אוון (במדבר רבבה יח כ)